

Taru sormusten herrasta: pakanuutta, kristinuskoa vai vesitettyä kristinuskoa?

Alaotsikko: pakanat rakastavat Tarua sormusten herrasta, kun taas jotkut kristityt puolustavat sitä sanoilla "etsimässä Jumalaa Sormusten herran kautta". Salliiko Raamattu fuusion Raamatullisen totuuden ja pakanuuden kanssa? Molemmat eivät voi olla oikeassa 2 Kor. 6:14-16 mukaan.

Uusi maailmanjärjestys on tulossa! Oletko valmis? Kun sinä kerran tulet ymmärtämään, mikä tämä "Uusi maailmanjärjestys" todella on ja kuinka sitä asteittain valmistellaan, sinun on mahdollista nähdä sen kehittyminen päivittäisissä uutisissa!!

Opi kuinka voit suojella itseäsi ja rakkaitasi.

Valmistaudu yllättymään, niin että sinä et enää ikinä seuraa uutisia samalla tavalla.

Sinä olet nyt

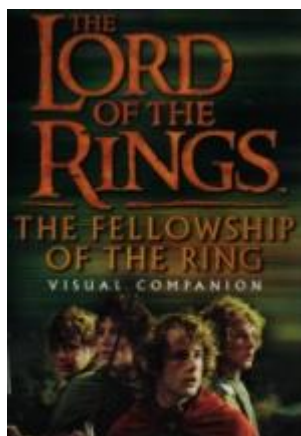
Cutting Edge -työryhmässä

UUTISKATSAUS: "'Sormusten herra' sormustaa Oscareita", MSN Guide to the Academy Awards on March 24, 2002.

"Lordy, Lordy, tämä ei ollut aivan ennätys, vaan Taru sormusten herrasta: Sormusten veljeskunta hallitsi heitä kaikkia, antaen 13 Oscar-nimitystä, sisältäen Oscarit parhaasta kuvauksesta ja parhaasta ohjauksesta. Peter Jacksonin eepos toi Oscareita teknisistä ansioista sekä parhaasta sivuosien esittäjästä, jääden vain vähän kaikkien aikojen ennätyksestä, 14 Oscarista jotka annettiin elokuville Titanic ja All About Eve."

Kun minä katsoin Tarun sormusten herrasta, minä koin melkein välittömästi tunteen kaikkein syvimmästä, kaikkialle tunkeutuvasta satanismista, ja läpi koko elokuvan, minä tunsin suuren pahuuden voiman joka heijastui valkokankaalta. Tämä elokuva on paljon saatanallisempi ja pahempi kuin Harry Potter.

Tämä koko tarina on yhtä suurta synkretisaatiota, jonka sanakirja määrittelee sanoilla: "Sovittaa yhteen erilaiset uskomukset kuten filosofiat tai uskonnot... yhdistää erilaiset uskomukset." Raamattu ehdottomasti kieltää Jumalallisten uskomusten, metodien ja oppien yhdistämisen saatanan kanssa (2 Kor. 7:14-17), ja juuri tätä niinsanotut "kristilliset" johtajat yrittävät tehdä kun he väittävät että Jumala ja Jeesus Kristus voidaan löytää tästä kaikkein saatanallisimmasta tarinasta.



Roomalaiskatolinen kirkko on vajonnut sille tasolle jossa Paavi on julistettu Illuminatin tulevaksi Vääräksi profeetaksi (uutinen [1052](#)); tämä kirkko on vajonnut tähän tilaan 1200 vuoden aikana harjoittamalla synkretismiiä.

Nyt, uusi evenkelinen kirkko seuraa samoja jalanjälkiä. Tämä Taru sormusten herrasta -fiasko on yksinkertaisesti tuorein sekä kaikkein räikein esimerkki.

Vieraileva kolumnistimme Berit Kjos selittää Tarun sormusten herrasta synkretististä maailmankatsomusta alapuolella. Sopivan hetken tullen Cutting Edge valaisee tätä aihetta enemmänkin.

"Taru sormusten herrasta -trilogia on inspiroinut ihmisiä enemmän kuin mikään toinen nykyajan kirjallinen teos. Yllättävästi, sitä ovat tulkinneet -- ja rakastaneet -- toisistaan suuresti eroavien filosofien, kuten evenkelisen kristinuskon ja uuspakanuuden kannattajat." ["Lord of the Rings: True Mytology", <http://www.leaderu.com/focus/tolkien.html>].

"Kirjoittaen myyttiä, ja kansoittaen maailman haltioilla ja lohikäärmeillä ja peikoilla, tarinankertoja itse asiassa toteuttaa Jumalan päämäärän ja heijastaa todellisen valon hajallaan olevia sirpaleita." [J. R. R. Tolkien].

"Harry Potter ja Frodo Reppuli, Tolkienin päähenkilö, tulevat pian taistelemaan -- ei ainoastaan pahuutta -- vaan myös toisiaan vastaan kilpaillessaan sukupolvien suosiosta', kirjoitti Brian Carney Wall Street Journalissa. 'Jos maailmassa on yhtään oikeudenmukaisuutta, Frodon pitäisi voittaa.'" [Brian M. Carney, "No Contest. Tolkien Runs Rings Around Potter", 30.11.2001].

Kilpailu ei ole ohi. Molemmat studiot lyövät vetoa omasta menestyksestään hyödyntäen hyvin myyviä kirjoja, sekä myyttien, magian ja mystisten voimien kasvavaa suosiota meidän jälkikristillisessä maailmassamme. Harry Potterin teemat ja juonet ovat yksinkertaisempia ja helpommin luettavia tämän päivän visuaalisesti suuntautuneille nuorille. Mutta Tolkienin hienostunut mytologia on kerännyt valtavan määrän seuraajia läpi vuosikymmenten.

Molemmat tarinat sisältävät velhoja, loitsuja, myyttisiä olioita ja maagista charmia. Molemmissa on kyseessä taistelu "hyvän" ja pahan välillä. Molemmissa käytetään sankarillista "valkoista" magiaa pimeää uhkaavaa okkultismia vastaan.

Mutta Potter käyttää "hyvää" magiaansa tavalla josta ei voi hakemallakaan löytää kristillistä symboliikkaa. Sitä vastoin Frodo, Sormusten herran hobitti-sankari, elää maailmassa joka heijastelee Raamatullisia totuuksia ja Kristuksen uhrautuvaa rakkautta. Mutta tekeekö se todella näin?

Edustaako Frodon kärsimys todella Kristuksen kärsimystä? Ilmentääkö velho Gandalfin uhrautuminen ristiinnaulitsemista? Monet kristityt fanit sanovat "kyllä". Jos he ovat oikeassa, mitä nämä vertailut itse asiassa opettavat meille totuudesta ja lunastuksesta?

Vai saattaisiko tämä suosittu "evankeliumi" vääristää hirvittävällä tavalla Jumalan totuutta? Ehkäpä Tolkien itse voi antaa joitakin vastauksia.

John Ronald Reuel Tolkien (1892-1973) oli mies jolla oli hyvin ristiriitainen luonne. Esimerkiksi:

Vuonna 1969 hän kirjoitti kirjeen jossa hän vahvisti, että "elämän korkein päämäärä meille kaikille, on lisätä kykyjemme mukaan tietämystä Jumalasta kaikin mahdollisin keinoin sekä rukoilla ja kiittää". Edelleen, hänen elämänsä tärkein asia oli myyttinen Keskimaa jota isännöi etäinen ja persoonaton "jumala" joka pikemminkin hämmentää kuin kirkastaa Raamatullisen Jumalan luonnetta.

Henkilökohtaisissa kirjeissään (monet niistä on julkaistu kirjassa "The Letters of J.R.R. Tolkien") hän suhtautui varauksellisesti okkultismiin. Mutta, hän varusti myyttisten sankareiden joukkonsa -- Sormusten veljeskunnan -- pakanallisilla voimilla jotka Jumala kieltää. Esimerkiksi: "Gandalf (avulias velho) kykenee käyttämään voimakasta taikuutta... Taistellessaan pimeyden voimia vastaan, Gandalfin ei tarvitse ainoastaan turvautua omiin loitsuihinsa, vaan hän voi kutsua myös muita apulaisiaan."

Uskollisena roomalaiskatolisena, hän tunnusti uskonsa yhteen Jumalaan joka loi maailmankaikkeuden. Mutta hänen myyttinen Jumalansa lopetti luomisen ennenkuin työ oli valmis, ja antoi tehtävän ryhmälle vähempiarvoisia jumalia. Toisin sanoen, Tolkien loi hierarkian jumaluuksia jotka uhmasivat Raamatun Jumalan viisaita varoituksia koskien sekä todellista että kuviteltua epäjumalan palvontaa.

Sinä et tapaa näitä jumalia ja henkiä Tarussa sormusten herrasta, koska heidän luomistyönsä loppui kauan ennen tarinan alkua. Mutta tämä voimakas luomistarina antoi perustuksen Tolkienin tarujen muille osille. Tämä myös auttaa meitä ymmärtämään kirjailijan ajatuksia sekä viestiä jota hän levittää suosituksen myyttinsä kautta.

Tohtori Ralph C. Wood, joka on englannin kielen professori Baylorin yliopistossa sekä Tolkienin asiantuntija, kuvaili näitä "alijumalia" tai hallitsevia henkiä. Huomaa että hallitseva Jumala kuulostaa pikemminkin kylmäkiskoiselta jumaluudelta kuin Raamatun huolehtivalta Jumalalta. Muut "jumalat" sopivat hyvin muinaisnorjalaiseen tai kelttiläiseen mytologiaan -- alueeseen joka kiehtoi Tolkienia.

"Huipulla seisoo Ilúvatar, Kaiken Isä, joka vastaa karkeasti sitä jota kristityt kutsuvat Kaikkivaltiaaksi, Taivaan ja Maan luojaksi. Kaikki on hänestä lähtöisin ja häneen kaikki lopulta palaa. Hän on alku ja loppu, se joka muovaa kaikki tapahtumat omien tarkoitustensa mukaisesti. Vain harvoin hän puuttuu tapahtumien kulkuun, vaan pitää parempana toimia viidentoista alijumalansa kautta..."

"Manwë, Jumala ja Puhdas, huolehtii enimmäkseen ilmasta, tuulesta, pilvistä sekä lentävistä linnuista. Manwë'n puoliso on Varda. Hän teki tähdet, perusti Auringon kiertoradalleen ja Kuun, sekä asetti aamu- ja iltatähden taivaalle. Täten haltiat kutsuvat häntä Elberethiksi, Tähti-kuningattareksi. Hän kuuntelee sekä ihmisten että haltioiden valitukset jotta voisi auttaa heitä.

"Seuraavaksi tulee Melkor, 'Hän joka saapuu Voimassa'. Ilúvatar antoi hänelle suuremman voiman ja tiedon kuin kenellekään toiselle alijumalalle. Tämä halusi omistaa kyvyn luoda asioita tyhjistä -- antaa niille todellisen olemuksen -- aivan niinkuin Kaiken Isä teki. Joten hän teki parhaansa tuhotakseen alkuperäisen Musiikin, jonka Ilúvatar oli luonut pitääkseen Ajattomat Salit harmoniassa..."

"Ulmo, 'Sadettaja', on vesien herra. Hän hallitsee Ulompia valtameriä tai Keskimään maanalaisia vesiä, hallitsee kaikkien valtamerten ja jokien liikkeitä. Ulmo välittää suuresti Ilúvatarin lapsista, neuvoo heitä suorilla ilmestymisillä, unilla, tai vesien musiikin kautta..."

"Irmo, 'Halun mestari', on visioiden ja unien luoja..." [Tri. Ralph C. Wood, "Tolkien's Cosmogony", <http://www.leaderu.com/humanities/wood-cosmogony.html>].

Yhdessä, Ilúvatar ja vähäisemmät jumalat saavat aikaan ei-Raamatullisen sekoituksen persoonatonta monoteismia ja persoonallista polyteismia, koska ainoastaan vähäisemmät jumalat puuttuvat ihmisten elämään. Sitavastoin, kristilline usko lepää kirkkaassa ymmärryksessä Jumalaan, kuten Hän paljasti itsensä Sanassaan. Hän ei jaa valtaansa minkään muun jumaluuden kanssa.

Tietystikään, myyttejä ja tarinoita ei pidä sekoittaa todellisuuden kanssa. Toisin kuin Jumalan absoluuttinen totuus, myytit ovat muutoksille alttiita sekä kohteina ihmisten unelmille; niitä voi vapaasti vääntää ja venyttää mielensä mukaan. Me näemme tämän prosessin luokkahuoneissa kaikkialla maassa, jossa maailman myyttejä muutellaan jotta tarjottaisiin "oikeanlaisia" malleja visioidulle globaalille hengellisyydelle.

Tolkien itse, vahvistaa että hänellä ei ollut tarkoitusta opettaa Raamatullisia realiteettejä myyttisen fantasiansa avulla. Vuonna 1956 hän kirjoitti: "Ei ole vertauskuvia -- moraalisia tai poliittisia -- ollenkaan siinä työssä. Se on puhdas mielikuvitus-satu aikuisille.

Kuitenkin, monet kristityt väittävät että Tolkienen hengellinen hierarkia vastaa Raamatun ilmoitusta. Jopa Tolkien, huolimatta siitä että hän kieltää asian, on vertaillut osia myytistään todellisen maailman vastaavuuksien kanssa. Mutta ilmeiset yhtäläisyydet pikemminkin hämmentävät kuin kirkastavat Raamatullista totuutta. Sillä Tolkienin myytti vääntää Raamatun tarpeeksi muuttaakseen sen tarkoituksen ja hämmentääkseen Jumalan todellisen luonteen. Niinkuin käärmeen houkutus Puutarhassa, Tolkienin todellisuuden illuusio viehättää ihmisten tunteita ja saattaa johtaa eksymiseen.

Esimerkiksi, hänen haltiansa ja velhonsa -- olennot joilla on maagisia kykyjä -- nauttivat epätavallisesta ikuisen elämän varmuudesta. Mutta ihmiset eivät. Heidän elämänsä -- muutamaa poikkeusta lukuunottamatta -- päättyy fyysisessä kuolemassa.

Kristinuskon ikuisen elämän toivon sijaan, Tolkienin maailma tarjoaa jälleensyntymistä -- mutta ainoastaan valitulle ryhmälle. Tämä suosittu käsitys on vastakkainen Raamatun ilmoituksen kanssa, joka kertoo: "Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio." [Hebr. 9:27]. Huolissaan tästä ristiriidasta, roomalaiskatolisen kirjakaupan johtaja kysyi Tolkienilta, että oliko hän syyllistynyt ylilyönteihin metafysisissä asioissa." Tolkien kirjoitti tämän vastauksen:

"'Jälleensyntyminen' saattaa olla huonoa teologiaa -- pikemminkin teologiaa kuin metafysiikkaa -- sovellettaessa ihmiskuntaan... mutta minä en ymmärrä, kuinka kukaan teologi tai filosofi -- jollei hän ole paljon paremmin informoitu hengen ja ruumiin suhteesta kuin mitä minä olen -- voisi kieltää jälleensyntymisen mahdollisuutta olemassaolon mallina, joka on etukäteen kirjoitettu tietyille olennoille." ["The Letters of J. R. R. Tolkien", s. 189].

Koska Tolkien kieltää kaikki oletetut vertauskuvalliset yhteydet myyttiensä ja Raamatullisen totuuden välillä, ei ole oikein pitää näitä tarinoita totuuteen verrattavina. Ei ole myöskään viisasta jatkaa väittämistä, että nämä tarinat opettaisivat meille Jumalan totuutta. Ne jotka näin tekevät, voidaan helposti houkutella alentamaan kontrolliaan, siirtämään erottelukyky syrjään, sisäistämään kiehtovat mielikuvat, sekä saadaan helposti houkutelua mukaan okkultistisiin mielikuviin -- toimimaan Jumalan varoituksia vastaan: "...kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni." [Room. 12:9].

Tarun sormusten herrasta elokuvaversio ihanoi okkultismia ja riemuitsee pakanallisille menoille joita "hyvät" hahmot käyttävät. Kuten Tähtien Sota, Harry Potter sekä maailman pakanalliset kulttuurit, se viettelee faninsa mielikuvitusmaailmaan jota täplittää "valkoinen" tai ystävällismielinen magia jota käytetään pahaa, mustaa magiaa vastaan. Molemmat osapuolet tässä mielikuvituksellisessa "taistelussa hyvän ja pahan välillä" käyttävät okkultistisia keinoja jotka Jumala kieltää (5 Moos. 18:9-12). Ne jotka vaeltavat Hänen kanssaan, eivät voi ihannoida sitä mitä Hän kutsuu pahaksi.

Tolkienin kyky tarinankertojana herättää eloon tämän myyttisen maailman. Hän tekee ymmärrettäväksi Lordi Sauronin tuhoisan kunnianhimon, joka saa hänet palvelemaan pahaa Melkoria. Siksi, velhoudesta jota me karttaisimme todellisessa maailmassa, tulee tervetullut osa tätä tarinaa.

Nuori hobitti, Frodo Reppuli, on perinyt sormuksen isoisältään Bilbo Reppulilta. Toisin kuin aikaisempien omistajien tapauksessa, Frodo pystyy vastustamaan houkutusta pitää sormus itsellään ja käyttää sen magiaa itsekkäisiin tarkoituksiin. Sen sijaan, hän lähtee vaikealle retkelle tuhotakseen tämän kirotun sormuksen Tuomiovuoren tulessa, josta se kerran sai alkunsa. Mutta hän ei voi tehdä tätä yksin.

Kolme hänen uskollista hobitti-ystäväänsä liittyvät joukkoon: Sam, Merry ja Pippin. Niin tekevät myös Aragorn ja Boromir (kaksi ihmistä), Legolas (haltia) sekä Gimli (kääpiö). Kolmen muun haltian avulla, velho Gandalf opastaa heitä matkallaan. Tolkien kuvaa Gandalfin luonnetta:

"Gandalf, ei tietenkään, ole ihmisolento (ihminen tai hobitti). Tämän vuoksi ei ole olemassa tarkkaa ilmaisua sille mikä hän on. Minä uskaltaisin sanoa häntä lihaksi tulleeksi enkeliksi... inkarnaatiolla minä tarkoitan sitä, että hän oli pukeutunut fyysiseen ruumiiseen joka kykeni tuottamaan tuskaa ja murhetta..." ["The Letters", s. 202].

"Syy siihen miksi heidän täytyy ottaa tällainen muoto on sidoksissa tämän mytologian maailmaan jossa vaikuttavat 'enkelimäiset' voimat. Keskimään tarumaisen historian tässä vaiheessa, tarkoitus oli rajoittaa ja piilottaa yliluonnollisia voimia, jotta he tekisivät sitä mitä varten heidät oli lähetetty: kouluttamaan, neuvomaan, antamaan ohjeita sekä herättelemään niiden sydämiä ja mieliä joita Sauron uhkaa -- vastustamaan häntä heidän omilla voimillaan... Gandalf uhrasi itsensä, hänet hyväksyttiin, koroitettiin ja palautettiin." ["The Letters", s. 202].

"Gandalf todellakin 'kuoli' ja muuttui... 'Minä olen Gandalf, Valkoinen, joka palasi kuolleista.'" ["The Letters", s. 201].

Lihaksi tullut "enkeli" ei sovi Raamatullisten enkeleiden joukkoon. Mutta hän sopii hyvin valtaistuimelle nousseiden mestareiden hierarkiaan sellaisessa taidokkaassa hengellisessä järjestelmässä jota kutsutaan Teosofiaksi tai "Muinaiseksi viisaudeksi". Madame Helena Blavatskyn perustamana, tämä esoteerinen sekoitus hindulaisuutta ja länsimaista okkultismia sai oppinsa "ylösnousseilta mestareilta" tai henkioppailta kuten Dhjval Khul:ilta joka välitti viestinsä Alice Baileyn kautta.

"Atlantiksen vertauskuva"

Legendaarinen Atlantis esitti tärkeää osaa teosofisessa maailmankuvassa -- aivan niinkuin Tolkienin suuri mytologia. Salaisessa opissaan, joka oli kirjoitettu Teosofiselle seuralle, Blavatsky kertoi "itämaisista hengistä" jotka antoivat välähdyksenomaisia kuvia Atlantiksesta ja kuvasivat sen asukkaat yhdeksi ihmiskunnan seitsemästä "juurirodusta".

Lukemattomat muut johtajat, mystikot, kirjailijat ja spiritistit ovat unelmoineet Atlantiksesta. Näihin kuuluu "Nukkuva Profeetta" Edgar Cayce, Rudolf Steiner ja Shirley McCune, joka oli merkittävä puhuja Governor's Conferencessa Kansasissa vuonna 1989. Kirjassaan "The Light Shall Set You Free" (=valo vapauttaa sinut), joka perustuu lukuisilta enkelimäisiltä olennoilta tai valaistuneilta mestareilta saatuihin viesteihin hän kirjoittaa:

"Atlantislaiset operoivat tällä olemassaolon ylimmällä tasolla, he olivat yhteydessä Korkeampaan minäänsä. Atlantiksen tuhon mukana, ihmiskunta joutui kamppailemaan olemassaolostaan ja tuli tietoiseksi Alemmasta minästään, jota hallitse egin tahto. Nyt, tuhansien vuosien evoluution jälkeen, ihmiset ovat unohtaneet kuinka ottaa yhteyttä korkeampiin ulottuvuuksiin..." [Norma Milanovich and Shirley McCune, "The Light Shall Set You Free", s. 104].

Tolkien maalaa samanlaisen kuvan Atlantiksesta. Hän ajoitti legendansa myyttisen historian Ensimmäiseen aikakauteen. Atlantiksen tuho tapahtui Toisella aikakaudella. Taru sormusten herrasta tapahtuu Kolmannella aikakaudella. Mutta nämä kaikki nivoutuvat yhteen:

"Tietty myytti joka on tämän kertomuksen taustalla... on Numenorin tuhoutuminen; tämä on eräänlainen versio Atlantis-traditiosta..." ["The Letters", s. 197-198].

"Numenor on minun henkilökohtainen muunnelma Atlantis-myyttistä tai -traditiosta. Kaikista myyttisistä kuvista, tämä istuu kaikkein syvimmin minun mielikuvitukseeni, ja monta vuotta minä olen uudistanut Atlantis-unelmaa: suunnaton ja väistämätön aalto etenee mereltä maan päälle, aalto on joskus musta, joskus vihreä jonka pinnalla aurinko kimaltaa." ["The Letters", s. 361].

"Numenor keikahtaa kumoon ja katoaa ikuisiksi ajoiksi syvyyksiin kaiken loistonsa kanssa. Siitä lähtien Jumalilla ei ole ollut näkyviä asuntoja tai kuolemattomuutta maan päällä... Joten, Toisen aikakauden loppu piiryy suurena katastrofina." ["The Letters", s. 156].

Tolkien ja "myyttinen todellisuus"

Christian Leadership -ministeriön julkaisemassa kirjasessa "Lord of the Rings: True Mythology" kerrotaan, että: "Monet kriitikot ovat ylenkatsooneet trilogiaa todellisuutta pakenevana, mutta Tolkien näki tämän paremminkin todellisuuden löytämisenä, että hänen myytin luominen oli yritys paljastaa se mikä on todellisuutta, selkaimmällä mahdollisella tavalla: "Todellisella myytillä." ["Lord of the Rings: True Mythology", <http://www.leaderu.com/focus/tolkien.html>].

Tolkienin myyttinen todellisuus kuulostaa hivenen ristiriitaiselta. Myytti kuvaa jotakin muuta kuin todellisuutta. Tolkien, itse, kieltää linkin myyttiensä ja Jumalan totuuden välillä. Kuitenkin, tuo yhteys elää monien ihmisten mielissä -- erityisesti niiden jotka rakastavat tätä tarinaa. Mutta se ei edusta Raamatullista todellisuutta.

Leadership jatkaa: "Nämä tarinat ovat tulvillaan Raamatullista kuvakieltä -- joka ei kuitenkaan sisällä selkeää mainintaa Jumalasta, Kristuksesta tai jumalanpalveluksesta. Tämä kaksiselitteisyys on jättänyt paljon tilaa uuspakanoille ja muille jotka viittaavat tekstissä olevaan jumalien, henkien, sekä muiden myyttisten ja pakanallisten hahmojen runsaslukisuuteen."

Tämän päivän kulttuurissa kaksiselitteisyys on hyvin tavallista. Me näemme sitä mainoksissa, poliittisessa propagandassa, uusissa laeissa... ylevät lupaukset ovat muotia, määritellyt termit poissa muodista, jälkimmäinen suosii rationaalista ajattelua mieluummin kuin tunteisiin pohjautuvia päätöksiä.

Nähdäksemme joidenkin Tolkienin kaksiselitteisyyksien läpi, meidän täytyy tarkastella hänen inspiraatioidensa lähteitä. Taas kerran, Tolkien-asiantuntija, Professori Robert Wood voi auttaa meitä. Hän myöntää, että Tolkien

sai vaikutteita 1800-luvun romantikoista, kuten George MacDonaldista, "Sillä hänen ystävänsä C. S. Lewis myös kiistattomasti sai heidän töistään vaikutteita." Hän jatkaa:

"Flieger on näyttänyt meille synkemmän, vähemmän ihailtavan Tolkienin kuin mitä monet hänen kristityistä puolustajistaan ovat myöntäneet. Hän on taas oikeassa: Tolkien oli mies jonka usko oli varjoja ja epäilyksiä täynnä... Ja koska hän löytää ajatuksia jälleensyntymisestä ja psyykkisestä aikamatkuksesta, sekä okkultisista kokemuksista tietyssä koden tarinoissaan, hän olettaa että ne ovat taustalla kaikkialla hänen teoksissaan."

"Flieger on oikeassa väittäessään, että Tolkien jakoi heidän uus-gnostilaisen kritiikkinsä meidän vuosisatamme rappeutunutta ja väkivaltaista materialismia kohtaan. Kuitenkin, hän erehtyy uskoessaan että Tolkien myös vastustaa sitä, että olisi Jumala ilman lihaksitulemista tai ristiä tai ylösnousemusta -- lyhyesti, sitä että olisi jumala ilman Jumalaa..." [Tri. Ralph Wood, "A Question of Time: J. R. R. Tolkien's Road to Faërie", <http://www.leaderu.com/humanities/wood-review.html>].

Kyllä ja ei. Tässä kohdassa, kaksiselitteisyys hallitsee. Tolkienin myyttinen maailma todellakin sisältää "jumalan ilman Jumalaa". Jumala on siellä, mutta ei ristiä eikä ylösnousemusta. Kristityt, kuten pakanatkin, saavat saavat tulkita Häntä juuri sillä tavalla joka sopii parhaiten heidän maailmankuvaansa tai tyydyttää heidän himoan mielikuvituslentoon okkultistisen magian ja mystiikan maailmaan.

Ystävyys C. S. Lewisin kanssa

Johtiko Tolkien todellakin epäuskoisen Lewisin pelastavaan uskoon? Monet kristityt vastaisivat "kyllä" -- ja olettavat sen tähden että Tolkienin myytit opettaisivat kristillistä sanomaa. Walter Hooper, Lewisin viimeinen henkilökohtainen sihteeri, antaa meille pilkahduksen tästä tapahtumasta.

"Lewisistä tuli ateisti kun hän oli 14-vuotias', kirjoitti Hooper. Ilmeisesti hän turjautui opettajiin jotka näkivät pakanalliset uskomukset hölynpölynä. Kun he eivät voineet osoittaa, 'että kuinka pakanauskonnot itse asiassa olivat esikuvia kristinuskosta', niin Lewis päätteli että kristinuskko oli yhtä lailla 'hölynpölyä.'" [Walter Hooper, "The Other Oxford Movement: Tolkien And The Inklings", s. 184-185].

Hänen mielensä muuttui 19.9.1931. "Lewis oli kutsunut Tolkienin ja Hugo Dysonin, Reading Universityn opettajan illalliselle. Noin kello kolmen aikaan aamuyöllä Lewis ymmärsi yhdyssiteen kristinuskon ja pakanauskontojen välillä." Kuukautta myöhemmin, Lewis kirjoitti seuraavan kirjeen:

"Nyt, tarina Kristuksesta on yksinkertaisesti todellinen myytti: myytti joka toimii samalla tavalla kuin muut, mutta sillä merkittävällä erotuksella että se todella tapahtui: ja se täytyy hyväksyä samalla tavalla, muistaen että se on Jumalan myytti kun taas toiset ovat ihmisten myyttejä. Esimerkiksi, pakanalliset kertomukset ovat sellaisia joissa Jumala ilmaisee Itsensä runojen mielikuvien kautta käyttäen sellaisia kuvia jotka Hän löysi sieltä, kun taas Kristinuskko on sellainen jossa Jumala ilmaisee Itsensä sellaisten kautta joita me kutsumme 'todellisiksi asioiksi'... nimen, inkarnaation, ristiinnaulitsemisen ja ylösnousemuksen kautta." [Walter Hooper, "The Other Oxford Movement: Tolkien And The Inklings", s. 184-185].

Kenties Lewis todellakin vastaanotti Kristuksen Vapahtajana ja Herrana, mutta tämän lausunnon perusteella se ei ole läheskään varmaa. Kaksi muuta tilitystä täyttää joitakin aukkoja:

Colin Cuntonin -- hän on Lontoon King's Collegen teologisen opiston professori -- mukaan, nämä kolme ystävästä keskustelivat myyttien todellisuudesta. Lewis kyseenalaisti Kristinuskon ja pakanauskontojen yhteensopivuuden, ja Tolkien selvitti miksi myytit "eivät ole valheita":

"Ihminen ei ole pohjimmiltaan valehtelija. Hän voi vääristellä ajatuksiaan valheiksi, mutta hän tulee Jumalasta, ja se tulee Jumalalta, että hän piirtää lopulliset ihanteensa... ei pelkästään ihmisen abstraktit ajatukset, vaan myös hänen mielikuvitukselliset keksintönsä ovat alkuaan lähtöisin Jumalalta, ja sentähden heijastavat jotakin ikuisesta totuudesta."

"Luoden myyttejä ja kansoittaen maailmaa haltioilla, lohikäärmeillä ja peikoilla, tarinankertoja itse asiassa toteuttaa Jumalan tarkoitusta ja heijastaa todellisen valon hajallaan olevia sirpaleita." [J. R. R. Tolkien].

Raamatun Jumalalla on Tolkienia paljon pessimistisempi näkemys ihmisen mielikuvituksesta, eikä Hän taatusti kannata Tolkienin myyttisiä spekulatioita. Sen sijaan, Hän varoittaa meitä toistuvasti, että "...ihmisen sydämen aivoitukset ovat pahat nuoruudesta saakka." [1 Moos. 8:21]. Siinä kun Tolkien näyttää näkevän kristinuskon ja ykseyden Kristuksen kanssa universaalista perspektiivistä, Jumala kertoo meille, että ainoastaan ne jotka ovat "syntyneet hengestä", voivat ymmärtää Hänen totuuksiaan ja vastaanottaa Hänen ajatuksiaan. Ja vaikka tämä valittu ryhmä voidaan helposti houkutelua kuvittelemaan tai "keksimään" epäpyhiä myyttejä ja hahmoja.

Toinen raportti; "C. S. Lewis and Emil Brummer: Two Mere Christians" kertoo meille, että Lewis "oli johdettu osittain takaisin kristinuskoon seurauksena hänen rakkaudestaan ja tietämyksestään suuriin pakanallisiin myytteihin. Kristinuskossa, hän päätteli, pakanauskontojen vihjeet ja suggestiot olivat täytetyt... Lopun elämäänsä sekä kirkkoituksissaan, Lewis väitti että ei-kristilliset uskonnot olisivat "sisääntuloauloja" kristinuskoon. ["The Letters of C. S. Lewis to Arthur Greeves", Walter Hooper, s. 427].

Lewis oli väärässä kutsuessaan Evankeliumia "todelliseksi myytiksi" joka toimii "meissä samalla tavalla kuin muutkin myytit". Pyhä Henki tekee Evankeliumin eläväksi meissä, ei ihmisen mielikuvitus. Jumalan armo on aina saavuttanut pakanakansat ympäri maailman uskollisten lähetyssaarnaajien uhrautuvan elämän kautta. Mutta, hänen pelastuksen lahjansa tulee Hänen Sanansa ja Henkensä kautta. Pakanat -- joita ennen ahdistivat okkultistiset voimat -- muuttuivat huolimatta entisistä pakanallisista uskomuksistaan, ei niiden ansiosta.

Komentoiden tätä samaa hetkeä, historioitsija Glenn J. Giokaris kirjoittaa:

"Lewis oli väittänyt, että myytit olivat valheita, mutta Tolkien vastasi, että 'Ne eivät ole... Me olemme tulleet Jumalasta, ja heijastamme todellisen valon hajallaan olevia sirpaleita, ikuisen Totuuden joka on Jumala. Itse asiassa, ainoastaan myyttejä luomalla... voidaan tavoitella täydellisyyttä..."

"Tämä tunnustus johdatti Lewisin näkemään että suhde kirjallisuuden hahmojen ja myytin totuuden välillä ole sellainen, että myytit väistämättä johdattivat siihen pisteeseen jossa myytit yhdessä Jumalan kanssa muodostavat todellisuuden. Yksitoista päivää myöhemmin, C. S. Lewis kirjoitti Arthur Greevesille: 'Minä olen päässyt siitä eroon, jossa uskoin Jumalaan uskomalla täsmällisesti Kristukseen kristinuskossa. Minun pitkällä öisellä vaeluksellani Dysonin ja Tolkienin kanssa oli suuri merkitys asialle.'" ["The Philosophical Journey of C. S. Lewis", Glenn J. Giokaris].

Löytämällä Jumala "Myyttien luomisen" kautta voidaan helposti sortua kompromisseihin. Ja silloin kun "myyteistä tulee yhtä Jumalan kanssa"; se tuottaa illuusion Raamatullisesta uskosta -- uskosta joka perustuu harhaanjohtavaan sekoitukseen totuutta, myyttiä ja ihmisen filosofiaa. Me näemme tämän eksyttävän prosessin tämän päivän post-modernissa kirkossa. Mutta, jo kauan sitten, Jumala kertoi meille, että:

"saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyhyensä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin. Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti." [2 Tim. 4:2-5].

Ollaksemme valmiita ja raittiita, meidän täytyy täyttää mieleemme Jumalan totuudella, ei houkuttelevilla myyteillä. Meidän täytyy pukea päällemme koko Jumalan sota-asu -- Jumalan totuus, vanhurskaus, rauha, usko ja pelastus -- ja sitten pysyä Hänen Sanassaan ja kieltäytyä kompromisseista, vaikka ne tekisivät meistä kuinka epäsuosittuja tahansa.

Ne jotka luottavat mielikuvitukseensa enemmän kuin Jumalaan, eivät pysty näkemään Jumalan suuruutta eivätkä suvaitsemaan niitä jotka seuraavat Häntä. Tämän vuoksi, Jeesus jatkaa opetuslastensa varoittamista:

"Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa. Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne. Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt." [Joh. 15: 19-21].

Kuten sinä voit nähdä, J. R. R. Tolkienin "kristillisuus" oli läpikotaisin pakanuudella koristeltua, pahimmillaan synkretisaatiota. Mutta, sinä tiedät, Uusi evankeelinen kristillisuus on jo pitkään uskonut, että ei ole mitään väärää luopiokristillisyyden ja pakanuuden sekoittamisessa. Tänään, tämä synkretisaatio on mennyt siihen pisteeseen että kirkon johtajat ja seurakuntalaiset johdetaan harhaan näitä vääriä hengellisiä polkuja pitkin, ilman että he edes ymmärtävät, että heidän sielunsa ovat vaarassa.

Tänään, me näemme Focus on the Familyn johtajan suositteluvan kirjaa jonka hän on kirjoittanut otsikolla "Finding God in Loed of the Rings" (=Löytäen Jumalan kirjasta Taru sormusten herrasta)! Ei ole mitenkään mahdollista että Jumala voitaisiin koskaan "löytää" kirjasta joka on koristeltu pahalla ja ilmiselvällä noituudella niinkuin "Taru sormusten herrasta". Apostoli Paavali ilmaisi tämän hyvin:

". Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: 'Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.'" [2 Kor. 6:14-17]. Sen jälkeen kun Hän on käsenyt meitä erottautumaan uskottomista, Hän lupaa puhtaille seuraajilleen: "...niin minä otan teidät huostaani..."

Tämä pakanuuden ja kristinuskon sekoittaminen valtaviirran konservatiivisten kristillisten johtajien keskuudessa johtaa kristillisen yhteisön suoraan Antikristuksen ja hänen Väärän profeettansa maailmanlaajuiseen ekumeeniseen uskontoon. Se tosiasia, että me näemme tämän uskomattoman pakanuuden ja kristinuskon sekoittumisen, on vahva merkki siitä että me totisesti elämme Lopun aikoja, ja että Antikristus on lähellä.

Oletko sinä hengellisesti valmis? Onko sinun perheesi? Suojeletko sinä riittävästi rakkaitasi? Tämän ministeriön tarkoitus on saada sinut ymmärtämään vaara joka uhkaa sinua, ja auttaa sitten sinua löytämään keinoja, kuinka varoittaa ja suojella rakkaitasi. Sitten kun olet kauttaaltaan valmis, sinä voit myös käyttää tietojasi keinoina avata ovi keskustelulle pelastumattoman henkilön kanssa. Minä olen tehnyt sitä monta kertaa ja olen nähnyt ihmisten tulevan Jeesuksen luokse tämän seurauksena. Nämä vaaralliset ajat ovat myös aikoja jolloin me voimme tuoda monta sielua Jeesukselle Kristukselle, saaden aikaan ikuisen muutoksen.

Jos olet ottanut Jeesuksen Kristuksen vastaan henkilökohtaisena vapahtajanasi, mutta olet ollut hyvin välinpitämätön hengellisellä matkallasi Hänen kanssaan, sinun täytyy välittömästi pyytää Häneltä anteeksiantoa sekä uudistumista. Hän antaa sinulle välittömästi anteeksi sekä täyttää sydämesi Pyhän Hengen ilolla. Sitten sinun tarvitsee aloittaa päivittäinen rukouselämä ja henkilökohtainen Raamatun opiskelu.

Jos sinä et ole ottanut Jeesusta vastaan henkilökohtaisena vapahtajanasi mutta olet tullut ymmärtämään Hänen todellisuutensa sekä lopun aikojen lähestymisen, ja haluat ottaa vastaan Hänen ilmaisen Ikuisen Elämän lahjansa, sinä voit tehdä sen nyt, omassa kodissasi. Kun sinä kerran olet ottanut Hänet vastaan vapahtajana, olet hengellisesti uudestisyntynyt, ja saat olla aivan yhtä varma Taivaaseen pääsystä kuin olisit jo siellä. Sitten sinä voit levätä vakuuttuneena siitä että Antikristuksen valtakunta ei pääse kypälöimään sinua hengellisesti.

Jos haluat syntyä uudesti käänny meidän [pelastussivulle](#) nyt.

Me toivomme että tämä ministeriö on siunannut sinua tehtävässään opettaa sekä varoittaa ihmisiä, jotta he voisivat nähdä tulevan "Uuden maailmanjärjestyksen" -- Antikristuksen valtakunnan -- päivittäisissä uutisissa.

Lopulta me haluamme kuulla sinusta. Sinä voit kirjoittaa (englanniksi!) meille osoitteeseen:

Cutting Edge Ministries
11 Robert Toner Blvd., Ste 5-393
North Attleboro, MA 02763-1156

Sinä voit myös lähettää [sähköpostia](#) meille.

Tämä on Cutting Edge -työryhmän artikkeli numero 1630

Käännetty Cutting Edge -työryhmän suostumuksella.

Kääntäjä: Pasi Toivonen
patato@mantta.fi

[Takaisin](#)

